

Є в кожної людини рідне древо —  
Як зірка чи як мати. Доки грім,  
Захекана сокира чи пила  
Не вб'ють його, душа росте і квітне.

Залежність незбагненна і сувора  
Від неба і землі. А як знайти  
Свою зорю і дерево своє,  
Свою небесну і земну родину?

Ні, не одразу розгадаєш дух  
Спорідненого світла, таємницю  
Руки своєї в жилавім листку.

Шукаєш деревини і світила,  
Але знаходиш матір. Скрізь вона —  
І в променях, і в коренях, і в дзвонах.

1979